

Letošnje šmarnice za otroke imajo naslov *Svetniki so bili čisto (ne)navadni ljudje*, avtorja Aca Jeranta

Šmarnice za otroke nam v obliki razgibanih dialogov med otroki in malim angelom Serafinčkom približajo svetniške like vseh starosti, stanov in obdobj. Otroke vabijo, da bi tudi sami v vsakdanjem življenju pogumno stopili na pot svetosti in vedno bolj postajali Jezusovi prijatelji: »Nihče ni tako dober, da ne bi mogel biti še boljši. Prav tako ni nihče tako velik prijatelj z Jezusom, da ne bi mogel biti še večji.«

Svetniki so se od drugih razlikovali po globoki veri v nebeškega Očeta. Bili so Njegovi prijatelji, veliko so se pogovarjali z Njim in tudi trpljenje so sprejemali kot Božjo voljo, ki je nekaj dobrega.

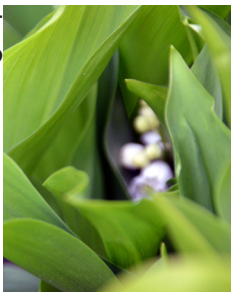
Življenjske zgodbe svetniških likov nam predstavljajo vsakdanje dogodke v želji, da bi začutili, da biti svetnik ni »znanstvena fantastika«, temveč gre za pot, po kateri hodimo skozi življenje.

Šmarnice za odrasle CAMINO, POT, KI SE ZAČNE NA

KONCU pa nas v svetem Jakobovem letu vabijo, da v mislih prehodimo camino, Jakobovo

romarsko pot, ki nas vabi k soočanju z vprašanji o smislu življenja, našem delovanju in poslanstvu. Gre za pot za Gospodom, pot k sebi. Pot, ki krene vedno malo drugače, kot načrtujemo, a nas hkrati vabi, da bi zaupali in se spreminjali – da bi bili bližje Njemu: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16,24).

Šmarnice za odrasle je napisal Marko Rijavec.

Maše v prihodnjem tednu
4. VELIKONOČNA NEDELJA, 25.4.

7.00: živi in + farani
+ starši Frančiška, Vladimir NOVAK, njuni predniki in pozabljene duše v vicah

9.00: + Antonija PINTER

10.30: + Marija KNEZ

10.30: **sv. Katarina:** vsi + iz družine ŠTRAUS

PONEDELJEK, 26.4., sv. **Marija, Mati dobrega sveta**

7.30: za veme duše

+ Alojzija JELENC

+ Marija MAČEK

TOREK, 27.4., sv. **Cita**, dekla, devica

19.00: + Neža PLAGHUTA, 13. obl., in mož Martin

+ Ivan, 26 obl., in Zdenka GOTAR

+ Peter KLINAR

SREDA, 28.4., sv. **Vital**, mučenec

7.30: + Fanika ŠANTEJ, zadušnica

v zahvalo za uslišano prošnjo

+ Alojzij SLAPŠAK

ČETRTEK, 29.4., sv. **Katarina Sienska**, dev., cerkv. uč.

19.00: v zahvalo za uslišano prošnjo

+ Marija SVENŠEK

+ Jože HROVAT

PETEK, 30.4., sv. **Pij V.**, papež

7.30: + PAVČNIK, JENČIČ in JECL

19.00: + Jožef DEŽELAK

+ Marjana ŠKORJA

SOBOTA, 1.5., sv. **Jožef delavec**

Marija Gradec: + Terezija PILIH

Sv. Mohor: + Janez KRIVEC in njegovi starši

19.00: + Pavel DEŽELAK, 1. obl.

5 VELIKONOČNA NEDELJA, 2. 5.

7.00: živi in + farani

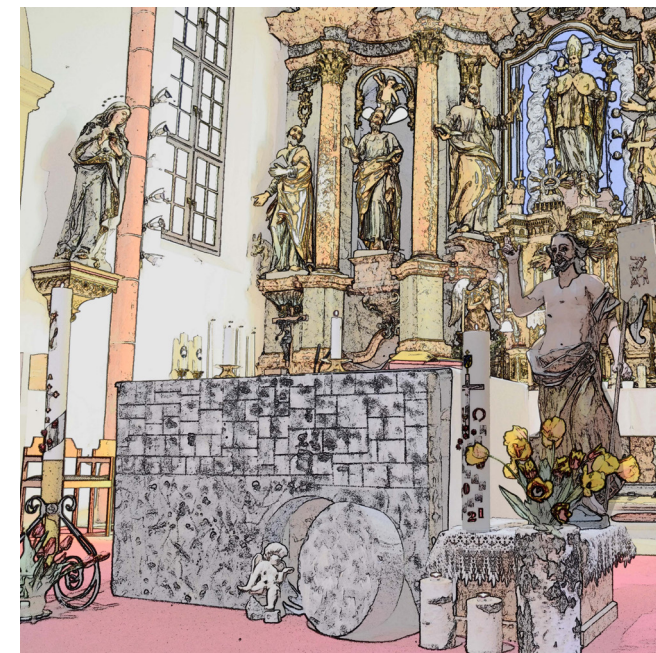
+ Irena MAČEK

9.00: + Stanislav KRAJNC

10.30: + Dolfi MIKŠE, GREŠAKOVI in MIKŠETOVI

MARTINOVA LILIJA

25. april 2021, leto 13, št.: 17

**»Kamen,
ki so ga zidarji zavrgli,
je postal vogelni kamen.«**

(Ps 118)

**»Smisel trpljenja ni v tem,
da ga prenašamo,
ampak kako ga prenašamo.«**

(E.Lukas)

Tudi tvoje trpljenje ima Smisel

Vprašanje trpljenja je za vsakogar izmed nas eno najtežjih življenjskih vprašanj, tudi če trenutno živimo mirno življenje in brez skrbi. Dokler se nas ne dotakne Milost Božje bližine je težko razmišljati o tem, da ima lahko trpljenje kakšen smisel. Marsikdaj slišimo koga glasno govoriti, da če bi Bog sploh obstajal, ne bi bilo trpljenja na tem svetu. Prežeti z jezo in s svojo bolečino, zaradi bolezni ali bolečine, ki so govorečega prizadele, je naše srce ovito v temo – takrat ne zmoremo videti, da kljub trpljenju in bolečini, ostaja svobodni (zdrav) del, kamor bolečina in trpljenje ne moreta vstopiti. V teoriji logoterapije je zaslediti, da je trpljenje na človeški ravni vedno povezano z izgubo vrednosti.

»Kadarkoli duhovno-duševno globoko trpimo – trpimo zaradi nekoga ali nečesa! Žalujemo lahko za ljubljnim bližnjim, a ne le zaradi tega, ker imamo brez njega občutek zapuščenosti. Žalujemo lahko skupaj z njim zaradi pozitivnih možnosti, ki jih on ne more uresničiti.

Žalujemo za nečem lepim, dobrim, dejansko vrednim, ki je za vselej izgubljeno in se ne more več uresničevati. « E.Lukas

Smisel življenja je nekaj konkretnega, unikatnega in neponovljivega za vsakega od nas. Življenje od nas zahteva, da imamo drugačne odgovornosti do soljudi in svoje vesti. Velikokrat se sprašujemo, koga se trpljenje dotakne bolj in koga manj, ne glede na bolečino, ki mu je prizadejana. Človek lahko preživi hud pretres, travmo in trpljenje ter normalno živi naprej. Po drugi strani pa se nekdo drug, ki odrašča v pozitivnem okolju, lahko razvija v povsem napačno smer. To pomeni, da se vsak od nas po svoje odziva na lastno usodo. In jo vsak na svoj način nosi.

Npr. mama z otrokom ima drugačen smisel življe-

nja kot umetnik, ki razvija svoj talent. Če vzamemo za primer V. E. Frankla, ki je preživel tri leta najhujšega koncentracijskega taborišča, kot sta Dachau in Auschwitz, in je trpljenje premagal na način, da se mu je ves čas pred obraz risala podoba njegove žene. Do konca vojne ni vedel ali je preživela. Med sorojaki je opazil, da tisti, ki so izgubili voljo do življenja in smisel, so zboleli in umrli. Kljub lakoti, utrujenosti in slabemu počutju, je imel v baraki govore, v katerih je spodbujal sojetnike, naj ne izgubijo upanja. Trpljenje je premagoval tudi s humorjem in doživljanjem lepega, npr. barvitnega sončnega zahoda. Ko je bilo najhujše, je našel čustvo radovednosti – zanimalo ga je, ali bo preživel. Čeprav sam ni bil zelo veren, je videl, da je bila vera tista, ki je marsikomu dala smisel, da je prestopil preizkušnjo.

Zadnji način, kako osmiseliti svoje trpljenje, pa je bilo zavedanje svojega dostojanstva. Tudi v najhujših situacijah se lahko ljudje svobodno odločimo, da smo dostojanstveni – da smo dobri, nesebični, pogumni in optimistični. Da trpljenje prenašamo, kljub bolečini, in znotraj sebe najdemo prostor, ki je ostal nedotaknjen, dober in hvaležen. Vsak človek je edinstven in ima neskončno notranjo vrednost. To je lahko smisel težkih preizkušenj – da se zavemo svojega dostojanstva in neprecenljivosti življenja. In to je ena od lastnosti, ki nas naredi človeka.

Če pogledamo Jezusovo trpljenje – njegov križev pot in križanje, se je težko poistovetiti z vso njegovo bolečino. Predvsem pa je težko razumeti, da je bil pripravljen trpeti ' za nekoga in za nekaj' - za nas in za naše grehe - da bomo lahko svobodni v sebi in verjeli, da obstaja On in Ljubezen, kljub trpljenju, ki ga moramo preživeti ali ga živimo, ki nas lomi in duši, ki nam jemlje upanje.

Največje trpljenje je tisto, ki ga doživljamo v danem trenutku. Mi pa vedno znova ostajamo tisti, ki znotraj njega najdemo svoboden prostor, ki ni prežet z

bolečino, ki je obdan s hvaležnostjo na preživetu, ki nam v danem trenutku razjasni obraz ob dotiku Božje bližine. Ko dovolimo Vsemogočnemu, da vstopi, ko smo Mu pripravljeni odpreti vrata od znotraj, zmoremo preseči najhujše, saj nam je hkrati ponujeno Odrešenje. Velikokrat se sprašujemo, kaj ponuditi trpečim – damo jim lahko usmerjenost na njihovo duhovno izpolnjenost, znotraj katere še zmorejo napraviti kakšen korak. Lahko pridobijo na zadovoljstvu, razumevanju, potrpljenju, lahko se izurijo v kakšni ljubezni, ki ne zahteva vračanja. .. kot pravi Lukasova: *»Tako lahko poglobijo svojo duhovnost in postanejo odlični učitelji generacijam, ki so za njimi. Duhovno v človeku je tisto, ki nikdar ne more zboleli in se lahko do določene stopnje dvigne nad tisti del človeškosti, ki je žal nagnjen k propadanju, in lahko slavi zmago še sredi bolečin in šibkosti. Še smrt jim nič ne more, tako nam pravi vera, saj je njena moč omejena na minljivo snov.»*

»Ni mogoče popraviti vsake duševne neubranosti niti vsake tragedije, nekatere je preprosto treba zdržati. In prej ko človek spozna, za koga in za kaj, toliko laže zdrži.

Zato mora obstajati nekdo ali nekaj, ljubljena oseba ali obveza, ki jo je treba izpolniti, ki potrebuje mene in tebe in zaradi nje same lahko sprejmemo težko trpljenje.» (PT)